

## Det vildas värld och människornas värld

Det är den 28:e januari 2019; högsommar på Saunders Island, Falklandsöarna. Betyder 10-15 grader, 10-15 sekundmeter och solvindsväder för det mesta. Just idag ovanligt stilla dock. Går ut på trappen till det lilla ensamma huset för ett morgonstopp; pipröken stiger rakt upp i luften. De små sydtrastungarna som håller till här kommer mig genast till mötes: Underlig figur där på trappan, måste undersökas. En svartkindad marktyrann lyckas stå still i luften framför mitt ansikte några sekunder, ser mig frankt i ögonen. Härligt och otillvänjningsbart: Fåglarna här på ön är minst lika nyfikna på mig, som jag på dem. Och så tillitsfullt orädda därtill.

Det enda som hörs är ett svagt susbrus från havet, 150 meter bort. 400-500 svartbrynade albatrosser segelcirkulerar runt över vattnet där ute, enstaka fåglar tar sig in över land, passerar mig. Vad håller de på med egentligen? Så planlöst, så meningslöst härligt att bara cirkla runt så där.

Albatrosserna ger uttryck för och intryck av ”Intresseloses Wohlgefallen”, Immanuel Kants definition av konst... välbefinnande utan biavsikter... ändamålslös ändamålsenlighet. De är lika med omedvetet njutningsfull, sinnesvidgande estetisk form.

På Saunders Island bor fem bofasta människor; just nu finns här sju turister (men inga nära mig i det lilla huset, som tur är). Antal får på ön: 6.200; antal svartbrynade albatrosser: 22.000; därtill 13.800 klipp hopparpingviner och 3.400 åsnepingviner. Så många vilda djur, så få människor – så underbart! Och fåren stör inte... Det råder omvända värden jämfört med större delen av resten av världen: 36 procent av de större däggdjuren på jorden är människor, 4 procent är vilda djur (resten, 60 procent, betår av människornas husdjur)...

Min självvalt ensliga värld här vid Rookery Inn är en skönhetsorgie som överflödar av sol, vind, hav, vindvajande gräs och fåglar.

Människornas värld däremot här på Saunders, The Settlement 10 km bort, är en långsamt rostande, sopstationsliknande blandning av mer eller mindre förfallna hus, containrar, maskiner och kasserade Land Rovers.

Kontrasten mellan det vildas värld och människornas värld är slående.

Tänk, filosoferar jag, om Jorden kunde slippa alla dessa jobbiga homo sapiens! Vi tar plats och breder ut oss, vi förbrukar, vi skräpar ner, vi utrotar andra arter i rasande takt, vi förgiftar biosfären, vi förändrar klimatet.

Det bästa och mest livsbefrämjande hållbara vi kunde göra vore att – helst med någon sorts värdighet i behåll – lämna den här planeten...